

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET**

Den 4. maj 2016 blev af Grønlands Landsret i sagen

sagl.nr. K 056/16

(Sermersooq Kredsrets sagl.nr.
SER-AMM-KS-0015-2009)

Anklagemyndigheden
(J.nr. 5516-98791-00001-07)

mod

Tiltalte

Født [...] 1954

(advokat Naja Joelsen, Nuuk
j.nr. K 056/16)

afsagt sålydende

D O M:

Kredsrettens dom

Dom i første instans blev afsagt af Sermersooq Kredsret den 16. marts 2015. Ved dommen blev tiltalte [...] anset skyldig i overtrædelse af landstingslov nr. 20 af 11. december 2003 om afgift på ethanolholdige drikke, der er fremstillet i Grønland, § 19 jf. 3, stk. 1, i flere tilfælde. Endvidere blev han anset skyldig i overtrædelse af våbenlov for Grønland § 13, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 2, besiddelse af tilvirket halvautomatisk gevær i et tilfælde.

Tiltalte blev idømt en bøde. Kredsretten bestemte, at betalingen af bøden udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 3 år, såfremt den pågældende ikke begår ny lovovertrædelse.

Kredsretten undlod, at tage stilling til kravet om betaling af afgift.

Anke

Denne dom er af anklagemyndigheden anket til landsretten. For landsretten har sagen været behandlet som udmålingsanke.

Påstande

Anklagemyndigheden har ved sin endelige påstand for landsretten påstået kredsrettens dom ophævet og sagen hjemvist til ny behandling ved kredsretten.

Tiltalte har tillige nedlagt påstand om hjemvisning, subsidiært at ingen foranstaltning idømmes, mere subsidiært end mindre indgribende foranstaltning end af kredsretten fastsat.

Domsmand

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Sagsbehandlingstid

Udskriftet af kredsrettens dom af 16. marts 2015 ses udarbejdet den 22. juni 2015. Det fremgår ikke af sagen hvornår den er sendt videre til politiet/politimesteren. Sagen er modtaget i landsretten fra politimesteren den 8. marts 2016.

Supplerende sagsfremstilling

Påstandene under sagens behandling

Ved forkyndelse af ankemeddelelse den 19. marts 2015 blev tiltalte gjort bekendt med, at kredsrettens dom ankes af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den for kredsretten rejste tiltale og skærpeelse af kredsrettens dom.

Ved sagens indbringelse for landsretten ved brev af 1. marts, modtaget i landsretten den 8. marts 2016, meddelte politimesteren, at anklagemyndighedens endelige påstand ”er skærpeelse af kredsrettens dom”.

Ved e-mail af 2. maj 2016 meddelte anklagemyndigheden, at man nu har besluttet, at sagen skal gennemføres som bevisanke. Det blev henvist til ankemeddelelsen.

Ved e-mail af samme dato meddelte forsvareren, at tiltaltes påstand vil være hjemvisning til fornyet behandling. Forsvareren anførte følgende:

”Min klient er blevet tildelt en betinget bøde, hvilket der ikke er hjemmel til efter den gældende kriminallov. Det fremgår af dombogen, at min klient har erklæret sig skyldig i forhold 2 og delvis skyldig i forhold 1, 3 og 4. Den forklaring min klient har afgivet i kredsretten ses ikke i overensstemmelse med den rejste tiltale. På trods af dette er min klient blevet dømt i fuldt omfang. Det fremgår endvidere, at der er sket dokumentation af min klients forklaring inden han afgav forklaring. Dette er ikke i overensstemmelse med retsplejelovens regler om dokumentation. Det kan ikke lægges til grund, at der er tale om et forehold, da det er sket inden min klient

har haft anledning til at afgive forklaring. Det bemærkes særligt, at der er tale om en afhøringsrapport fra 11. maj 2007, hvor det ikke direkte fremgår, at han er blevet behørigt vejledt. Særligt henset til at det fremgår direkte af dommen, at der er i forhold til domfældelsen er lagt vægt på den dokumenterede afhøringsrapport, er der tale om en omgåelse af retsplejelovens regler om dokumentation. Det må antages, at overholdelse af den pågældende regel kunne have medført et andet udfald af sagen, jf. retsplejelovens § 559. Hovedforhandlingen samt retsbogen herfra er behæftede med så store mangler, at Grønlands Landsret ikke har mulighed for at foretage en 2. instans-behandling af sagen.”

Under hovedforhandling frafaldt anklagemyndigheden sin påstand om, at sagen skal behandles som bevisanke og accepterede sin påtalebegrænsning ved indbringelsen af sagen for landsretten og nedlagde ovennævnte endelige påstand om hjemvisning.

Landsrettens bemærkninger under forberedelsen

I forbindelse med sagens forberedelse ved landsretten den 9. marts 2016 og under henvisning til politimesterens endelige påstand i fremsendelsesskrivelsen, noterede landsretten, at sagen skal behandles som udmålingsanke. Landsretten har i samme forbindelse anført følgende:

”Landsretten vil dog i forbindelse med sin afgørelse ex officio skulle påse om der ved *bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld*, er blevet begået åbenbare fejl med den virkning, at rigtigheden af den fældende dom må anses som tvivlsom jf. retsplejelovens § 548, stk. 2, nr. 4. Landsretten har i den forbindelse noteret sig følgende forhold, som parterne kan kommentere i forbindelse med proceduren.

1. Det fremgår af kredsrettens retsbog og referatet i dommen, at sagen vedrører 4 forhold. *Forhold 4* ses ikke refereret i dommen, selvom tiltalte ifølge rettens resultat, anses skyldig i ”de 4 forhold”. Der ses ikke medsendt dokumenter eller anklageskrift vedrørende forhold 4.
2. Det fremgår, at anklageren dokumenterede et antal bilag forud for tiltaltes afgivelse af forklaring. Således blev der ifølge retsbogen dokumenteret fra sagens bilag 2 ”afhøring af sigtedes side 2, afsnit 2 foreholdt af anklagemyndigheden”. Efter retsbogen blev der *oplæst fra afhøringen hos politiet, inden tiltalte afgav forklaring i retten*.
3. Hvis der foreligger et egentligt forehold, således som bemærkningen antyder, kan landsretten *ikke se, hvad tiltaltes bemærkninger var til dette forhold*.
4. Ved rettens bevisbedømmelse fremgår det, at kredsretten lægger vægt på tiltaltes forklaring i afhøringsrapporten af 11. maj 2007. Af den ovennævnte rapport fremgår, at side 2, 2. afsnit, lyder således:

”Han fulgte os til sin bopæl og gav tilladelse til ransagning. Han oplyste på opfordring, at han havde ca. 60 l færdig fremstillet ”Imiak” på bopælen beregnet til videresalg. Han solgte det i dunke af 2½ l for 100 kr. Produktionen blev hældt ud i afløbet efter sikring af prøve. 100 l tom tønne med låg, plastpose med tomme dunke og prøven medtaget m.h.p. konfiskation.”

På den baggrund lægger landsretten til grund, at den *øvrige del af politirapporten ikke er blevet dokumenteret eller foreholdt*, således særligt ikke bemærkningen om, at tiltalte har erkendt at han kontinuerligt siden den 1. maj 2002 har produceret immiaq.

5. Det fremgår af kredsrettens præmisser, at tiltalte anses skyldig i hans ”delvise erkendelse”. Anklagemyndigheden anmodes om, at oplyse hvad anklagemyndigheden lægger til grund, at tiltalte er anset skyldig i.
6. Af tiltaltes forklaring til retsbogen bemærker landsretten, at der ikke er forklaret noget om hvor mange uger tiltalte solgte immiaq, ligesom der heller ikke ses forklaret om, hvornår tiltalte satte prisen op fra 50 til 100 kr.”

Landsrettens begrundelse og resultat:

Anklagemyndighedens endelige påstand ved sagens indbringelse var skærpelse af kredsrettens dom. Herved har anklagemyndigheden bindende begrænset sin påstand til, at ankesagen ikke skal vedrøre bevisvurderingen, men kun udmåling af foranstaltningen.

Det kan herefter lægges til grund, at anklagemyndigheden - der ved forkyndelse af ankemeddelelsen oplyste, at påstanden fra anklagemyndigheden er domfældelse efter anlageskriftet - forinden sagens indbringelse for landsretten har vurderet, at kredsrettens dom vedrørende skyldvurderingen udgør et tilstrækkeligt præcist og klart grundlag for fastsættelse af foranstaltning. Landsretten finder derfor, at anklagemyndigheden, som følge af den bindende begrænsning der foreligger efter at have nedlagt endelig påstand om skærpelse, er afskåret fra under hovedforhandlingen, at påstå kredsrettens dom ophævet og sagen hjemvist til ny behandling ved kredsretten under henvisning til uklarheder i kredsrettens bevisbedømmelse.

Det er efter kredsrettens begrundelser ikke muligt, at fastlægge, hvad tiltalte er anset skyldig i. Af kredsrettens begrundelser vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår i det hele følgende:

”Tiltalte har erkendt sig delvis skyldig i de 4 forhold. Tiltalte har bekræftet sin forklaring til afhøringsrapporten af den 11. maj 2007. Retten finder, at der er grundlag for at dømme tiltalte skyldig i alle forhold under henvisning til hans delvise erkendelse.”

Kredsretten har til ingen af de fire forhold anført hvilke nærmere omstændigheder, der anses for bevist, og som lægges til grund for domfældelsen jf. retsplejelovens § 477, stk. 1, nr. 1, hvorfor landsretten alene af den grund finder kredsrettens bemærkninger uegnede til, at danne grundlag for fastsættelse af foranstaltning.

Dertil kommer, at sagens forhold 4 ikke er omtalt i dommen, bortset fra i afsnittet om skyldbedømmelsen, ligesom dette forholds akter, ikke var en del af sagens akter ved indbringelsen af sagen for landsretten. Endvidere fremgår der ikke noget om de regler kredsretten mener, er overtrådt jf. retsplejelovens § 477, stk. 1, nr. 2.

Herefter frifindes tiltalte.

THI KENDES FOR RET:

Tiltalte frifindes.

Salær til den for tiltalte beskikkede forsvarer fastsættes særskilt. Salæret afholdes endeligt af statskassen.

Søren Søndergård Hansen